

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Jra impedit [et] obnubilat r[ati]onem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

FOL. LXXV

homini suā deformitatē. Hec Seneca. Itex in tertio libro de Ira: Inquit. Nulla facies fere quātūlibet agitetur est ita turpis sicut hoīs ira flagratis. Narrant fabule q̄ minerua aliquādo delectata est in musica tibiaz. Cum ergo se mel insuffaret tibias luxa quendā fluuiū vidi buccas turpiter tumescētes et statim fistulas suas proiecit. Minerua est dea sapientie: et quia sapientes interdum sunt indignantis nature: iuxta illud Salomōis Eccl. i. c. In multa sa- pientia multa est indignatio. Ideo si sapientis quādōq; per motu iracundie tangitur debet considerare indignitatem sui status ut caueat ab iracundia. Hinc Hieronymus ad Demetriā alt. Quid iracundo furor suus cōfert quē leuissimus exagitariū stimulis cōscientieira ab omni cōsilio ac mente deturbat ut dū tra- scitur insanire credat. Hec Hiero.

Ira impedit et obnubilat rōnem.

Secundo ira impedit potestatē naturalis rōnēs. Cū enim ira sit ebullitio sanguinis circa cor: ex illa ebullitione fumosates ascedunt que obnubi lat oculū mētis: iuxta illud Cartonis. Ira impedit animū/ ne possit cere- nere verū. Sicut autē obnubilato oculo corporali homo impingit felicitē in omne. Animalia quod occurrit: sic obnubilato oculo mentis homo facile impingit ī omne qđ fue iracunda rit iniustū: tdeo oīa animalia iracunda fetus suos pariunt imperfectos: ut dicit partū fe Aristoteles. Sicut cants q̄ est iracundus parit catulos suos cecos. Et ursus si tus impugnūt parit fructū carnis: quia sicut dicit magnus Albertus in. xxij. libro de ani- fectos. malib. Ursus est animal humidū valde: ideo ursa ī partu ppter humoris abun- dantiā parit ferum valde incōpletū. Ideo diu lambit et fouet donec ad linea menta ppter deducat. Propterea fertur de Theodosio imperatore: q̄ cū esset stratus ad iussa seuera nimis erat precipitans. Et ideo philosophus quidā ad monuit eū ut cum se stratum sentiret anteq; sententiam proferreret. xxiiij. litteras alphabeti ī seipso morose diceret: ut interim allqualiter refrigeratus qđ faciendum esset maturius posset discernere. Hinc David in psal. xxx. ait. Lo- turbatus est in ira oculus meus/ anima mea et venter meus. Nota q̄ in his ver- bis David pulcre ostendit ira mala que ira facit in homine. Primum malū est obnubilatio rationis. Ideo dicit: cōturbatus est in ira oculus meus. i. oculus rationis: quia ut dicit sanctus Thomas. in. j. ij. q. xlviij. arti. ij. ira inter ceteras passiones manifestius impedit iudicium rationis. Secundum malū est pueritas sensu allearis cum subiungit dices: anima mea. i. animalitas mea qua si dicat: sensu allearis turbata est. Tertiū igit̄ est lubricitas memorie: vnde adi- dicatur: et venter meus. Tenter. i. memoria ī quo cibis et potus sacre scripture debet recipi et decoqui: ut inde refundat nutrimentū membris ecclesie. Hinc diuinus Hieronymus super isto psalmo David sic ait. Contur batuſ est in ira oculus meus quo te cernebam: anima mea qua te diligam. et venter meus quo tu recordabor: hec omnia cōturbata sunt ppter priora delicta. Hec Hieronymus. Et ideo dicit Seneca. Duo sunt que maxime iudicium impediunt: scilicet ira et festinatia. Etiam Clarro philosophus dicere solebat. Imperitie signū est exigere cito fieri quod difficultimū est. Et Socrates ait. Elenor cōsilium se quistur penitentia. Propterea diabolus qui continue querit seducere animas nostras facit sicut piscator astutus qui quando vult faciliter decipere pisces; cōturbat aquam et tunc est securus q̄ pisces non poterunt prouidere rete suū. Eodem modo diabolus facit in quacunq; cōgregatione hominum. Nam immittit turbationē per aliquem iracundum per totam congregationem. et tunc deducit eos in peccata et malitias excogitandas sicut sibi placet: sicq; tota cō- gregationem reddit turbatā. Etiam Aristoteles in. i. libro Elenchoꝝ dicit q̄

K 3

De peccato

Ira est caruela specialis sophiste: ut videlicet disputando solum suum prudet ad iram quia ira impedit animu[m] ne possit cernere verum. Iste sophista est slabulus: de quo dicitur Ecclesiastici. xxxvij. capitulo. Quis sophistice loquitur: odibilis est. Hic sophista semper nescitur extrahere homines ad iracundiam/rizas/turbationes et divisiones.

Ira abbreviat vitam hominis.

Tertio ira minus quamitate vitalis durationis. Animalia enim que sunt excessu cholera sunt naturaliter brevis vita: sicut maxie patet de canis. Et hoc est quod dicit Ecclesiastici. xxx. capitulo. Felus et iracundia minus dies et ante tempus senectaz adducet cogitatus. Ideo Hugo ait. Ira est subita animi tempestas que dum inordinate se incurrit cor hominis ad insatiam prostrabit. Sed nota est Aristotelem in quarto libro Ethicorum: et sanctum Thomam in secunda secunda questione. clvij. articulo quinto. quae tres sunt species iracundorum. Quidam sunt acuti: quidam amari: et quidam difficiles. **P**rima. Acuti dicuntur qui velociter irascuntur et velociter quiescentur et istud est optimum quod habent: quia non retinente iram in corde celando: sed statim iram suam per aliqua signa manifestant propter velocitatem motus ire. Et ad istam species maxime disponuntur cholericci propter subtilitatem cholere. Amari dicuntur quorum diu perseverat et eam nunquam ostendunt: sed occultant: et ideo sunt amarissimi in seipsis et etiam ad alios: et indigent multo tempore ad hoc quod digerant iram suam. Et ad hanc iram maxime disponuntur melancholicci: p[ro]pterea grossicolem humorum melancholie. Difficiles vero sunt qui nunquam cessant ab ira concepta donec fuerint vindicati. Isteas tres species vincere debet homo sanctus per mansuetudinem: et moderatiam rationis. Primam per modestiam ne sit acutus. Secundam per patientiam ne sit amarus. Tertiam per pietatem ne sit difficilis. Sicque puer moralis a puritate dictus et deo et hominibus gratus. De quo. Osee. xij. capitulo dicitur. Puer israel et dilexit eum et ex Egypto vocauit filium meum. Sed questio animum pulsat. Quenam istarum specierum iracundorum sit minus vituperabilis sive leutoris culpe. Dicque minus vituperantur acuti: quia ipsi velociter irascuntur et velociter quiescentur. Unde Augustinus in regula ad clericos dicit sic. Melior est autem qui quiescit in sepe tentetur: tamen impetrare festinat ut sibi dimittat cui se fecisse agnoscat insursum: quam qui tardus irascitur: et ad ventram petendam tardius inclinatur. Qui autem nunquam vult petere veniam: aut non ex animo petit: sine causa est in monasterio etiam si inde non proficiatur. Hec Augustinus. Et Marcus Lullius in primo libro officiorum: dicit sic. Sed in omni iniusticia permuleum interest verum perturbatione aliqua animi que plerunque breuis est et ad rem ipsum: an consulte et cogitatione fiat insursum. Et iterum ibidem. Leutora enim sunt ea que repentinu[m] motu accidunt quae ea que meditata et preparata inferuntur. Hec Lullius.

Ira tollit misericordiam
et compassionem.

Tarto ira tollit ab homine compassionem et misericordias. Unde Salomon Proverbiorum. xxvij. capitulo. Ira non habet misericordiam nec erumpens furore. Et impetu concitari spiritus ferre quis poterit. Hoc patet de Moysi Exodi. xxxij. capitulo. ubi habet quod Moyses descendens de monte sinai induxit quod filii israel adorabant yitulum: ex quo iratus valde proteguntur.